Európai Parlament
2024-2029

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

P10_TA(2026)0079

Az egységes védelmi piac előtt álló akadályok felszámolása

Az Európai Parlament 2026. március 11-i állásfoglalása az egységes védelmi piac előtt álló akadályok felszámolásáról (2025/2143(INI))

Az Európai Parlament,

– tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre (EUMSZ),

– tekintettel az állam- és kormányfők nem hivatalos ülésén 2022. március 11-én elfogadott versailles-i nyilatkozatra,

– tekintettel „A biztonság és a védelem területére vonatkozó stratégiai iránytű – Egy, a polgárait, az értékeit és az érdekeit megvédő Európai Unióért, amely hozzájárul a nemzetközi béke és biztonság megvalósításához” című dokumentumra, amelyet a Tanács 2022. március 21-én elfogadott és az Európai Tanács 2022. március 25-én jóváhagyott,

– tekintettel az állandó strukturált együttműködés (PESCO) létrehozásáról és a részt vevő tagállamok jegyzékének meghatározásáról szóló, 2017. december 11-i (KKBP) 2017/2315 tanácsi határozatra[1],

– tekintettel a védelmi vonatkozású termékek Közösségen belüli transzferére vonatkozó feltételek egyszerűsítéséről szóló, 2009. május 6-i 2009/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre[2],

– tekintettel a honvédelem és biztonság területén egyes építési beruházásokra, árubeszerzésre és szolgáltatásnyújtásra irányuló, ajánlatkérő szervek vagy ajánlatkérők által odaítélt szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról, valamint a 2004/17/EK és

---

1 HL L 331., 2017.12.14., 57. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2017/2315/oj.

2 HL L 146., 2009.6.10., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/43/oj.

2004/18/EK irányelv módosításáról szóló, 2009. július 13-i 2009/81/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre[3],

– tekintettel az Európai Védelmi Alap létrehozásáról és az (EU) 2018/1092 rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2021. április 29-i (EU) 2021/697 európai parlamenti és tanácsi rendeletre[4],

– tekintettel a lőszergyártás támogatásáról (ASAP) szóló, 2023. július 20-i (EU) 2023/1525 európai parlamenti és tanácsi rendeletre[5],

– tekintettel az európai védelmi ipar együttműködésen alapuló beszerzés keretében történő megerősítését szolgáló eszköz (EDIRPA) létrehozásáról szóló, 2023. október 18-i (EU) 2023/2418 európai parlamenti és tanácsi rendeletre[6],

– tekintettel az európai védelmi ipari programnak és a védelmi termékek időben történő rendelkezésre állását és az azokkal való, időben történő ellátást biztosító intézkedési keretnek a létrehozásáról szóló, 2025. december 16-i (EU) 2025/2643 európai parlamenti és tanácsi rendeletre („EDIP-rendelet”)[7],

– tekintettel az (EU) 2021/694, az (EU) 2021/695, az (EU) 2021/697, az (EU) 2021/1153 és az (EU) 2024/795 rendeletnek az uniós költségvetés védelmi vonatkozású beruházásainak a ReArm Europe terv végrehajtása céljából való ösztönzése tekintetében történő módosításáról szóló, 2025. december 19-i (EU) 2025/2653 európai parlamenti és tanácsi rendeletre[8],

– tekintettel a Tanács (EU) 2025/1106 rendeletére (2025. május 27.) az Európa biztonságát az európai védelmi ipar megerősítése révén szolgáló cselekvési eszköz (SAFE) létrehozásáról[9],

– tekintettel a védelmi készültségi projektek engedélyezésének felgyorsításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló, 2025. június 17-i bizottsági javaslatra (COM(2025)0821), az 1907/2006/EK, az 1272/2008/EK, az 528/2012/EU, az (EU) 2019/1021 és az (EU) 2021/697 rendeletnek a védelmi készültség,

---

3 HL L 216., 2009.8.20., 76. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/81/oj.
4 HL L 170., 2021.5.12., 149. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/697/oj.
5 HL L 185., 2023.7.24., 7. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1525/oj.
6 HL L, 2023/2418, 2023.10.26., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2418/oj.
7 HL L, 2025/2643, 2025.12.29., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2025/2643/oj.
8 HL L, 2025/2653, 2025.12.22., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2025/2653/oj.
9 HL L, 2025/1106, 2025.5.28., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2025/1106/oj.

valamint a védelmi beruházások és a védelmi ipar feltételeinek előmozdítása tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló, 2025. június 17-i bizottsági javaslatra (COM(2025)0822), valamint a védelmi készültségre vonatkozó, 2025. június 17-i omnibusz csomag részeként a 2009/43/EK és a 2009/81/EK irányelvnek a védelmi vonatkozású termékek EU-n belüli transzferének egyszerűsítése, valamint a biztonsági és védelmi beszerzések egyszerűsítése tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló, 2025. június 17-i bizottsági javaslatra (COM(2025)0823),

– tekintettel az Európai Tanács európai védelemről szóló következtetéseire, különösen a 2025. március 6-i, 2025. március 20-i, 2025. június 26-i és 2025. október 23-i következtetésekre,

– tekintettel a honvédelem és biztonság területét érintő beszerzésekről szóló 2009/81/EK irányelv és a védelmi vonatkozású termékek transzferéről szóló 2009/43/EK irányelv végrehajtásáról szóló, 2021. március 25-i állásfoglalására[10],

– tekintettel „A közös kül- és biztonságpolitika végrehajtása – 2024. évi éves jelentés” című, 2025. április 2-i állásfoglalására[11],

– tekintettel az európai versenyképesség jövőjéről szóló jelentés (Draghi-jelentés) intézményi vonatkozásairól szóló, 2025. november 25-i állásfoglalására[12],

– tekintettel a Bizottságnak és az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének „Új európai védelmi ipari stratégia: a védelmi készültség elérése egy reagálóképesebb és reziliensebb európai védelmi iparral” című, 2024. március 5-i közös közleményére (JOIN(2024)0010),

– tekintettel az Európai Bizottság következő, 2024–2029-es időszakra szóló, „Európa választása” című politikai iránymutatásaira, amelyeket Ursula von der Leyen, a Bizottság akkori elnökjelöltje terjesztett elő 2025. július 18-án,

– tekintettel Mario Draghi 2024. szeptember 9-i, „Az európai versenyképesség jövője” című jelentésére (Draghi-jelentés) és különösen annak a biztonság növeléséről és a függőségek csökkentéséről szóló negyedik fejezetére,

---

10 HL C 494., 2021.12.8., 54. o.
11 HL C, C/2025/4388, 2025.9.9., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/4388/oj.
12 Elfogadott szövegek, P10_TA(2025)0285.

– tekintettel Sauli Niinistö „Együtt biztonságosabb – Európa polgári és katonai felkészültségének és készenlétének megerősítése” című, 2024. október 30-i jelentésére (Niinistö-jelentés),

– tekintettel Enrico Letta „Jóval több mint piac – Sebesség, biztonság, szolidaritás – Az egységes piac felelősségvállalása a fenntartható jövő és jólét megteremtése érdekében valamennyi uniós polgár számára” című, 2024. április 10-i jelentésére (Letta-jelentés),

– tekintettel a Bizottságnak és az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének „Fehér könyv az európai védelemről – Készenlét 2030” című, 2025. március 19-i közös fehér könyvére (JOIN(2025)0120),

– tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,

– tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság és a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság véleményeire,

– tekintettel a Biztonság- és Védelempolitikai Bizottság jelentésére (A10-0017/2026),

A. mivel a nemzeti szintre összpontosító, több évtizedes védelmi beszerzések, az ipari széttagoltság, a szabályozási akadályok, az alulfinanszírozottság, az eltérő fenyegetésértékelések és külpolitikai célkitűzések, az integrált képességfejlesztés és az összesített kereslet hiánya, valamint a szellemi tulajdonért folytatott verseny megakadályozta egy hatékony és teljes mértékben integrált, egységes védelmi piac kialakulását, és gyengítette a tagállamok védelmi rendszereinek interoperabilitását, ezáltal jelentős többletköltségeket róva az adófizetőkre, ugyanakkor aláásva az EU azon képességét, hogy megvédje polgárai biztonságát, gyengítve az európai védelmi technológiai és ipari bázist (EDTIB), és megakadályozva az európai stratégiai autonómia, reziliencia és versenyképesség teljes körű megvalósítását;

B. mivel a Letta- és a Draghi-jelentés egyaránt rávilágít az EDTIB versenyképességét érintő strukturális gyengeségek kombinációjára, és alapvető kihívásként azonosítja a széttagoltságot, az elégtelen védelmi közkiadásokat és a finanszírozáshoz való korlátozott hozzáférést, és ezért elismeri, hogy valódi egységes védelmi piacot kell kiépíteni; mivel az európai védelemről szóló fehér könyv kiemeli, hogy a fellépésnek a védelmi beszerzésekre, a védelmi termékek EU-n belüli transzferére és a nemzeti tanúsítási engedélyek kölcsönös elismerésére vonatkozó szabályokra és eljárásokra kell összpontosítania; mivel a Niinistö-jelentés azt is hangsúlyozza, hogy fokozni kell Európa általános felkészültségét, beleértve a polgári és katonai reziliencia integrációját, és rámutat arra, hogy ezeket az igényeket hatékonyabban is ki lehet elégíteni egy egységes védelmi piac révén;

C. mivel a reziliens, versenyképes és innovatív európai védelmi ipari bázis elengedhetetlen a stratégiai iránytű megvalósításához, valamint annak biztosításához, hogy az EU képes legyen elrettentésre és védelemre a „Készenlét 2030” menetrend fényében; mivel ehhez olyan koherens ipar- és technológiai politikára van szükség, amely támogatja az interoperábilis képességeket, biztosítja a kritikus ellátási láncokat, támogatja a kis- és középvállalkozásokat (kkv-k), és előmozdítja a kettős felhasználású innovációt;

D. mivel a kisebb tagállamokban letelepedett védelmi vállalatokat a múltban különösen hátrányosan érintette más tagállamok túlzottan szigorú megközelítése az EU-n belüli transzferek és exportellenőrzések terén, ami azt mutatja, hogy egyetlen szűk keresztmetszet is képes aláásni az uniós szintű ellátási láncokat; mivel a védelmi piacokra belépni kívánó kkv-k akadályokkal szembesülnek; mivel a jelenlegi uniós versenyszabályok és az állami támogatások uniós keretrendszere nem tartalmaznak testre szabott rendelkezéseket a határokon átnyúló, együttműködésen alapuló védelmi projektekre vonatkozóan, ami akadályozhatja az ipari együttműködést és konszolidációt; mivel az uniós finanszírozási eszközökből finanszírozott védelmi projektek esetében nem létezik külön csoportmentesség vagy hasonló támogató mechanizmus, ami jogbizonytalanságot teremt a közös kutatás-fejlesztésben (K+F) részt vevő vállalatok számára; mivel a közfinanszírozású védelmi K+F-re vonatkozó megfelelő szellemitulajdon-jogi és engedélyezési keret hiánya korlátozza a tanúsított európai formatervezési minták több gyártó általi gyártását, és korlátozza a közös közbeszerzési eszközök hatékonyságát;

E. mivel az európai védelmi ipar súlyos szakemberhiánnyal és a munkaerő elöregedésével néz szembe, ami a termelés szűk keresztmetszeteinek kialakulásával fenyeget, és akadályozza a növekedést; mivel a védelmi ipar munkavállalóira és vállalataira vonatkozó eltérő nemzetbiztonsági ellenőrzési követelmények megakadályozzák a határokon átnyúló együttműködés megerősítését azáltal, hogy az egyik tagállamban minősített adatok kezelésére engedéllyel rendelkező cégeket vagy mérnököket hosszadalmas, más tagállamokban pedig párhuzamos ellenőrzésnek vetik alá; mivel a hosszadalmas fejlesztési ciklusok és a kockázatkerülés magas foka hátráltatja az innovatív technológiák európai fegyveres erők általi gyors bevezetését és alkalmazását;

F. mivel e beruházások társadalmi támogatottságának növelése érdekében a gazdasági megtérülést és előnyöket kiegyensúlyozott és arányos módon kell elosztani az EU egészében, figyelembe véve a nemzeti védelmi ipari bázisok sajátosságait; mivel a határokon átnyúló együttműködésnek biztosítania kell a kkv-k és a kis méretű, közepes piaci tőkeértékű vállalatok tisztességes és teljes körű részvételét a védelmi értékláncban, és Unió-szerte meg kell erősítenie a regionális kohéziót; mivel a védelmi beruházások a

régiók széles körében minőségi munkahelyeket teremthetnek, ezáltal elősegítve a kohéziós célkitűzések elérését;

G. mivel a közelmúlt eseményei rávilágítottak arra, hogy milyen kockázatokkal jár az ellátási lánc koncentrációja az európai védelmi ágazatban, amikor is a kritikus védelmi termékek és inputok gyakran egyetlen vagy nagyon korlátozott számú beszállítótól függenek; mivel ez a koncentráció válság idején egyedi hibapontokat és sebezhetőséget teremt, ami rávilágít arra, hogy sürgősen diverzifikálni kell és redundánssá kell tenni az ellátási forrásokat;

H. mivel a Draghi-jelentés szerint az együttműködésen alapuló európai beszerzés 2022-ben a védelmi felszerelések beszerzésére fordított kiadásoknak csupán 18%-át tette ki, ami jóval elmarad az Európai Védelmi Ügynökség (EDA) keretében elfogadott 35%-os referenciaértéktől; mivel az Európai Unió azt a politikai célt tűzte ki, hogy 2030-ra védelmi felszereléseinek legalább felét európai gyártásból szerezze be;

I. mivel az egységes védelmi piac létrehozása nem önmagában vett cél, hanem végső soron eszközként szolgál Európa biztonságának és stratégiai autonómiájának megteremtéséhez; mivel a védelmi ipari integrációnak az EU azon képességét kell szolgálnia, hogy megvédje polgárait és értékeit, biztosítsa a rezilienciát és az elrettentést, valamint fenntartsa cselekvési szabadságát; mivel egyensúlyt kell teremteni a piaci hatékonyság, valamint a szuverenitás és a szolidaritás követelményei között;

J. mivel a védelmi képességek közös tervezése, fejlesztése, gyártása és beszerzése az EU-ban lehetővé tenné a közberuházások hatékonyságának és eredményességének növelését, valamint az ipari és műveleti előnyök elérését, ezáltal javítva a védelmi beruházások szükséges növelésének társadalmi és politikai elfogadottságát a korlátozott költségvetések idején, és jelentősen javítva az EU és tagállamai azon képességét, hogy 2030 előtt teljes védelmi készültséget érjenek el, valamint valódi európai védelmi uniót hozzanak létre; mivel az ilyen közös uniós fellépést össze kell hangolni a NATO tervezési folyamataival, és el kell kerülni a fellépések szükségtelen megkettőzését;

K. mivel a tagállamok csak akkor mérlegelik a közös védelmi projektekre irányuló beruházásaik és együttműködésük növelését, ha azok fegyveres erőik számára közös érdekű katonai képességek fejlesztését is célozzák;

L. mivel az EU számos kezdeményezést terjesztett elő, amelyek célja az EU védelmi készültségének megerősítése, a beruházási feltételek javítása és a közös fellépés ösztönzése, mindeddig azonban nem tett javaslatot olyan átalakító intézkedésekre, amelyek a védelmi termékek valódi egységes piacának létrehozásához szükségesek;

mivel a védelmi beszerzésekre (2009/81/EK irányelv) és az EU-n belüli transzferekre (2009/43/EK irányelv) vonatkozó uniós szabályokat a biztonsági környezet jelentős változásai ellenére sem frissítették átfogó módon; mivel az érdekel felek gyakran mindkét irányelvet túl bonyolultnak tekintik, a tagállamok pedig lassúnak és problémásnak tartják azok átültetését, ami aránytalanul nagy adminisztratív terhet jelent és a belső piac széttagolódásához vezet;

M. mivel a növekvő geopolitikai fenyegetések fényében – nevezetesen Oroszország Ukrajna elleni, folyamatban lévő agressziós háborúja és az EU elleni hibrid támadásai és provokációi, valamint a Közel-Keleten és Afrikában tapasztalható terrorizmus és instabilitás miatt – az uniós polgárok 90%-a jogosan számít fokozott uniós együttműködésre a biztonság és a védelem területén, többek között a NATO-n belül és más hasonlóan gondolkodó partnerekkel, a polgárok védelme, valamint az EU globális érdekeinek és értékeinek védelme érdekében; mivel az EU közvetlen szomszédságában egyre instabilabbá váló biztonsági környezet koherens és összehangolt választ igényel, különösen a védelmi termékek és szolgáltatások akadálytalan mozgásának biztosítása érdekében;

Az egységes uniós védelmi piac jövőképe

1. emlékeztet arra, hogy a Draghi-jelentés szerint a szorosabb együttműködés Unió-szerte az éves védelmi kiadások akár 30%-át kitevő jelentős hatékonysági megtakarításokat eredményezhet, és jelentősen növelheti a jelenlegi védelmi kiadások hatékonyságát; hangsúlyozza, hogy ez szélesebb körű előnyökkel jár az EU versenyképessége, rezilienciája és stratégiai szuverenitása szempontjából, mivel Unió-szerte ígéretes foglalkoztatási lehetőségeket, gazdasági fejlődést és technológiai vezető szerepet ígér; hangsúlyozza, hogy a valódi egységes védelmi piac elengedhetetlen az európai vállalatok versenyképességének előmozdításához nemcsak az EU-n belül, hanem a világpiacon is, ahol többek között az Egyesült Államok fővállalkozóival kell versenyezniük;

2. úgy véli, hogy az EU és tagállamait érő drámai kihívások és fenyegetések a védelmi együttműködés és koordináció módjának teljes újragondolását teszik szükségessé; hangsúlyozza, hogy az EU-nak és tagállamainak alapvetően meg kell változtatnia a védelmi ipari termelésről alkotott szemléletüket egy valódi egységes védelmi piac kialakítása révén, amint azt a Letta-, a Draghi- és a Niinistö-jelentés, valamint az európai védelemről szóló fehér könyv szorgalmazza; sürgeti a tagállamokat, hogy lépjenek túl a nemzeti ipari bázisukkal kapcsolatos nacionalista reflexeken, nemzeti védelmi tervezésük során fordítsanak nagyobb figyelmet az uniós szintű védelmi együttműködés előnyeire, és ismerjék el az uniós intézmények és ügynökségek aktív támogatásának alapvető szerepét az ilyen együttműködés elősegítésében és koordinálásában,

miközben erősítik a kölcsönös bizalmat valamennyi érintett fél között;

3. hangsúlyozza, hogy csak egy valódi egységes védelmi piac képes biztosítani a versenyképes, innovatív és reziliens európai védelmi technológiai és ipari bázis tényleges létrehozásához és fenntartásához szükséges eszközöket, amely képes kellő időben és nagyságrendben biztosítani a szükséges felszereléseket, valamint felszabadítani az EDTIB teljes gazdasági, ipari és pénzügyi potenciálját; kiemeli, hogy a valódi egységes védelmi piac elengedhetetlen a képességbeli hiányosságok felszámolásához és az elrettentés helyreállításához, és ezért alapvető pillére egy erős, szuverén és versenyképes Uniónak;

4. sürgeti a tagállamokat és a Bizottságot, hogy haladéktalanul tegyenek lépéseket egy valódi egységes védelmi piac létrehozása érdekében, mind a kínálati, mind a keresleti oldalon; emlékeztet arra, hogy az ilyen akadályok leküzdése és a nem uniós országoktól való függés csökkentése érdekében sürgősen szükség van a keresletnek a közös beszerzés és az életciklus-menedzsment, a szabályozás egyszerűsítése és a határokon átnyúló ipari integráció révén történő uniós szintű összevonására, amint azt a Letta- és a Draghi-jelentés is körvonalazza;

5. emlékeztet a demokratikus legitimitás, az intézményekbe vetett közbizalom, az elszámoltathatóság és az átláthatóság biztosításának fontosságára annak érdekében, hogy megteremthető legyen a szükséges társadalmi támogatás a védelmi kiadások növeléséhez; hangsúlyozza annak jelentőségét, hogy garantálják az európai védelmi kiadások megugrásából eredő költségek és előnyök méltányos és kiegyensúlyozott elosztását az EU-n belül;

Az egységes védelmi piac előtt álló akadályok

6. hangsúlyozza, hogy a védelmi ipari környezet jelenlegi szerkezete szükségtelen átfedésekhez, külső függőségekhez és hatékonysági problémákhoz vezet, és akadályozza az EDTIB megerősítését és az EU védelmi készültségét; hangsúlyozza, hogy a beruházások alacsony szintjével és a hosszú távú védelmi kiadások programozásának hiányával párosulva ez a széttagoltság megakadályozza a méretgazdaságosság megvalósítását, amely a védelmi felszerelések európai vállalatok közötti közös beszerzéséből és gyártásából származhatna; kiemeli, hogy a lehetséges méretgazdaságossági előnyök kiaknázásával alapvető fontosságú az uniós védelmi ipari környezet széttagoltságának leküzdése, valamint az egységes védelmi piac előtt álló akadályok mélyebb feltárása; hangsúlyozza, hogy az egységes védelmi piacnak valamennyi tagállam – így a kisebb gazdaságok – ipara és kutatóhelyei, köztük az induló innovatív vállalkozások számára is méltányos részvételi lehetőségeket kell biztosítania, és nem vezethet túlzottan

központosított védelmi ipari modell kialakulásához; kiemeli, hogy egy ilyen piacszerkezet kialakítása hozzájárul a gazdasági kohézióhoz azáltal, hogy magas színvonalú gyártási és K+F munkahelyeket teremt az EU különböző régióiban, beleértve a gazdaságilag kevésbé fejlett régiókat is; megjegyzi továbbá, hogy az ilyen földrajzi diverzifikáció növeli a rezilienciát és az ellátás biztonságát, valamint segít elkerülni a monopóliumok kialakulását és a kkv-k, illetve közepes piaci tőkeértékű vállalatok hátrányos helyzetbe kerülését;

7. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az EU-ban nem születtek eredmények a jelenlegi védelmi termékekre irányuló képességfejlesztés és kiadások összehangolása terén, ami eltérő szabályokhoz és támogathatósági kritériumokhoz, valamint a források nem hatékony felhasználásához vezetett, jogbizonytalanságot teremtve, és gyakran arra késztetve a tagállamokat, hogy a nem uniós országokkal folytatott kétoldalú együttműködést részesítsék előnyben; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a nemzeti szinten meghatározott prioritások gyakran megakadályozzák az EU-n belüli gyümölcsöző együttműködést;

8. sajnálatát fejezi ki a tagállamok közötti kölcsönös bizalom tartós hiánya miatt, amely többek között abban nyilvánul meg, hogy vonakodnak regionális ipari kompetenciaközpontok létrehozásától, korlátozott mértékű a határokon átnyúló együttműködés és a közös képességtervezés szintje, elégtelen a védelmi vonatkozású áruk és szolgáltatások EU-n belüli beszerzésének szintje, valamint párhuzamos vagy elővigyázatossági jellegű korlátozások érvényesülnek a védelmi felszerelések EU-n belüli transzfereire; mindez akadályozza a teljes mértékben integrált európai ellátási láncok kialakulását, és jelentős akadályt jelent a valódi egységes védelmi piac létrehozása előtt;

9. úgy véli, hogy a jelenlegi uniós jogszabályi keretek nem biztosítanak feltételeket a gyors innovációs ciklusú áruk beszerzéséhez, például a drónok fejlesztése terén; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az egységes védelmi piacot továbbra is aláássa szabályainak a tagállamok általi nem kellően összehangolt alkalmazása, valamint az EUMSZ 346. cikkében előírt mentesség aránytalan mértékű alkalmazása, ami hátráltatja a közös uniós szintű védelmi beszerzések felé való elmozdulást; hangsúlyozza, hogy célzott támogatásra van szükség a kkv-k és a kis méretű, közepes piaci tőkeértékű vállalatok számára a védelmi ipar ellátási láncában való részvételük megkönnyítése, az innováció ösztönzése, valamint az EU rezilienciáját és ellátásbiztonságát növelő ipari redundanciák erősítése érdekében;

10. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az egységes védelmi piacot továbbra is aláássa szabályainak a tagállamok általi nem kellően harmonizált alkalmazása; aggodalmát fejezi ki különösen az EUMSZ 346. cikkének gyakori alkalmazása miatt, amelyet az Európai Unió

Bírósága (EUB) számos ügyben indokolatlannak, és ezért visszaélésszerűnek minősített; hangsúlyozza, hogy a jelenlegi geopolitikai helyzetre és az EU egységét fenyegető veszélyekre tekintettel az EU alapvető biztonsági érdekeinek védelmére irányuló megközelítés felé kell elmozdulni;

11. úgy véli, hogy a fegyverkivitelről szóló uniós közös álláspont[13] tagállamok általi teljes körű tiszteletben tartása az egységes védelmi piac megfelelő működésének fontos pillére; úgy véli, hogy a harmonizált uniós exportellenőrzési rendszer hiánya és a különböző engedélyek, tanúsítványok és biztonsági tanúsítványok kölcsönös elismerésének hiánya továbbra is akadályokat gördít az egységes védelmi piac működése elé az EU-n belüli transzferekre gyakorolt hatásuk révén; emlékeztet arra, hogy a védelmi vonatkozású gyártás jelenleg nagymértékben az integrált, határokon átnyúló uniós ellátási láncokra épül, amelyek alkotóelemeit több tagállamból szerzik be, ami exporttilalom esetén bizonytalanságot idéz elő az ipar és az ellátási láncok számára; hangsúlyozza, hogy olyan gyakorlati megoldásra van szükség, amely figyelembe veszi a nem uniós országoktól való jelenlegi függőségek realitását, tekintettel a kritikus fontosságú nyersanyagok növekvő jelentőségére az EDTIB szempontjából, valamint a nem uniós országok kényszerítő intézkedéseinek való esetleges kitettségére is; hangsúlyozza, hogy az olyan inputokhoz való garantált és tervezett hozzáférés nélkül, mint a ritkaföldfémek, a félvezetők és a jó minőségű fémek, nem valósíthatók meg Európa ambiciózus védelmi kapacitásbővítési és stratégiai autonómiával kapcsolatos célkitűzései;

12. alapvető fontosságúnak tartja az EU és a tagállamok védelmi képességfejlesztési folyamatai és a NATO védelmi tervezési és felülvizsgálati folyamata közötti koordinációt a tagállamok és a nem uniós NATO-szövetségesek közötti koherencia és interoperabilitás biztosítása érdekében; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy nincs együttműködési megállapodás a NATO és az EU között a NATO-szabványokkal (STANAG) kapcsolatos információcseréről, amelyet később az EU kötelező erejű eszközök révén érvényesíthetne; hangsúlyozza, hogy a szabványok érvényesítésének hiánya az elmúlt évtizedekben hatékonysági problémákhoz, párhuzamosságokhoz és az interoperabilitás hiányához vezetett, és továbbra is problémát jelent;

A korlátok lebontása

13. sürgeti a Tanácsot és a Bizottságot, hogy a következő többéves pénzügyi kereten belül biztosítson elegendő finanszírozást az uniós

---

[13] A Tanács 2008/944/KKBP közös álláspontja (2008. december 8.) a katonai technológia és felszerelések kivitelének ellenőrzésére vonatkozó közös szabályok meghatározásáról (HL L 335., 2008.12.13., 99. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/compos/2008/944/oj).

védelmi programok számára annak érdekében, hogy hatékonyan ösztönözzék a tagállamokat a közös képességfejlesztésben és -beszerzésben való részvételre, valamint védelmi iparukat a szorosabb határokon átnyúló együttműködésre; kiemeli az új keretekben, például a közös érdekű európai védelmi projektekben, többek között a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó védelmi készültségi ütemtervben javasolt négy kiemelt projektben és az európai fegyverkezési programok struktúráiban rejlő lehetőségeket, amelyek megfelelő, hosszú távú finanszírozás mellett hozzájárulhatnak e célok megvalósításához; hangsúlyozza, hogy a finanszírozásnak előnyben kell részesítenie az egyértelmű európai hozzáadott értékkel, interoperabilitással, hosszú távú ipari fenntarthatósággal és működési hatással rendelkező projekteket;

14. tudomásul veszi az európai védelmi ipar gyártási kapacitásának jelenlegi korlátait, amely ugyanakkor bővül, és felhívja a tagállamokat, hogy alkalmazzák az „európai vásárlás” megközelítést, amely előnyben részesíti az EDTIB-ből, Ukrajnából, az Európai Gazdasági Térség/Európai Szabadkereskedelmi Társulás (EGT/EFTA) országaiból és – további kiegészítő rétegként – más olyan nem uniós országokból származó védelmi termékek együttműködésen alapuló beszerzését és fokozott gyártását, amelyekkel az EU biztonsági és védelmi partnerséget írt alá, mivel ez biztosítaná az EDTIB számára a megrendelések kiszámítható volumenét, növelné a védelmi termékek kutatásába és fejlesztésébe történő magánberuházásokat, és segítené az EDTIB-t abban, hogy elegendő mennyiségben biztosítson innovatív védelmi termékeket; felhívja a tagállamokat, hogy írjanak alá olyan szerződéseket, amelyek stabil és közép- és hosszú távú összesített keresleti jelzéseket biztosítanak az európai termékek számára, ezáltal megteremtve az EDTIB növekedéséhez szükséges beruházási biztonságot;

15. sürgeti az EU-t és tagállamait, hogy kezeljék Ukrajnát a lehető legnagyobb mértékben az egységes védelmi piac szerves részeként oly módon, hogy előmodítják az ipari partnerségeket, a közös közbeszerzési mechanizmusokhoz való hozzáférést és az uniós programokban, például az Európai Védelmi Alapban (EDF) és az EDIP keretében az Ukrajna támogatását célzó eszközben való részvételt annak érdekében, hogy lehetővé tegyék Ukrajna fokozatos integrációját az EDTIB ellátási láncaiba, figyelembe véve, hogy Ukrajna jövője az EU-ban van, és hogy integrációja kölcsönös előnyökkel járna mind az EDTIB számára – Ukrajna fejlett, harci körülmények között kipróbált védelmi technológiái és innovatív ipari kapacitásai révén –, mind Ukrajna védelmi technológiai és ipari bázisa számára;

16. úgy véli, hogy jelentősen javítani kell a honvédelmi és érzékeny biztonsági beszerzésekről szóló 2009/81/EK irányelv végrehajtását, és felhívja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot az irányelv ambiciózus felülvizsgálatra; hangsúlyozza annak hasznosságát, hogy

a tagállamok felhasználhassák egymás keretszerződéseit az EU védelmi készültségének rövid távú növelésére, mivel ez gyorsabb és hatékonyabb beszerzést tesz lehetővé, ugyanakkor elvárja, hogy hosszú távon a beszerzést kezdettől fogva az európai közbeszerzési kritériumokkal összhangban kialakított közös felhasználású vagy közös keretszerződések révén bonyolítsák le; felhívja a tagállamokat, hogy alkalmazzanak olyan különböző szerződési formákat, amelyek lehetővé teszik az innovációt, a versenyt és a magántőke-beruházásokat, biztosítva a versenyszabályoknak, a feddhetetlenségi követelményeknek és a korrupcióellenes normáknak való teljes körű megfelelést, és emlékeztet arra, hogy az európai tőkepiacok kulcsszerepet játszanak a védelmi innováció finanszírozásában; úgy véli továbbá, hogy a közbeszerzésről szóló 2014/24/EU irányelv[14] felülvizsgálata során figyelembe kell venni a biztonsággal és védelemmel kapcsolatos szempontokat, például a polgári alkotóelemek katonai termékekben való jelenlétét; ezzel összefüggésben felhívja a Bizottságot, hogy a 2009/81/EK irányelv közelgő átfogó felülvizsgálata során terjessze elő a védelmi innovációs partnerségek aktualizált változatát annak érdekében, hogy ezt az eszközt jobban hozzáigazítsa a védelmi piac sajátosságaihoz és a jelenlegi kihívásokkal teli biztonsági környezethez;

17. hangsúlyozza, hogy az uniós versenyjogi és állami támogatási szabályok alkalmazása során a Bizottságnak prioritásként kell kezelnie az egységes piac egységét és integritását a versenytorzulások elkerülése és a tagállamok közötti egyenlő versenyfeltételek és kohézió megőrzése érdekében, különös figyelmet fordítva a kisebb tagállamokra, amelyek nemzeti védelmi iparuk támogatására szolgáló költségvetési kapacitásai viszonylag korlátozottabbak; hangsúlyozza, hogy a nemzeti támogatásoknak a védelmi beruházások támogatására való széles körű felhasználása azzal a kockázattal jár, hogy Unió-szerte széttagolódik az egységes piac és aláássa az egyenlő versenyfeltételeket a vállalatok, különösen a kkv-k számára;

18. felhívja a Bizottságot, hogy adjon ki ajánlást az EUMSZ 346. cikkének értelmezésére vonatkozóan annak érdekében, hogy Unió-szerte elősegítse a harmonizált és egységes megközelítést, figyelembe véve a tagállamok alapvető biztonsági érdekei szigorú védelmének szükségességét, valamint hogy a 346. cikket kivételesen alkalmazzák, összhangban az EU-n belüli, egymástól kölcsönösen függő biztonsági architektúra jelenlegi realitásával; úgy véli, hogy a Bizottság számára lehetővé kell tenni, hogy eseti alapon értékelje az EUMSZ 346. cikkének általános végrehajtását az esetleges

---

14 Az Európai Parlament és a Tanács 2014/24/EU irányelve (2014. február 26.) a közbeszerzésről és a 2004/18/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 94., 2014.3.28., 65. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/24/oj).

strukturális visszaélések orvoslása érdekében, összhangban az EUB ítélkezési gyakorlatával és az EU-n belüli, egymástól kölcsönösen függő biztonsági architektúra jelenlegi realitásával;

19. hangsúlyozza, hogy célzott támogatást kell nyújtani, különösen az új termékek prototípusainak teszteléséhez, és prioritásként kell kezelni a kialakulóban lévő és áttörést hozó technológiákba történő beruházásokat; hangsúlyozza az ukrán védelmi és technológiai érdekelt felekkel e rendkívül innovatív területeken folytatott szoros együttműködés hozzáadott értékét; hangsúlyozza, hogy meg kell őrizni az ilyen innovációba beruházó vállalatok, köztük a kkv-k pénzügyi életképességét; hangsúlyozza, hogy konkrét intézkedésekkel elő kell segíteni a kkv-k határokon átnyúló együttműködését, különösen a kiber-, a mesterségesintelligencia-, a pilóta nélküli és a kettős felhasználású technológiák terén, a tagállamok meglévő kiválósági központjaira építve;

20. felhívja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy az Egyesült Államok Védelmi Minisztériumán belül működő Fejlett Kutatási Projektek Ügynökségéhez (DARPA) vagy a NATO-nak az Észak-atlanti Védelmi Innovációt Ösztönző Mechanizmusához (DIANA) hasonló koncepciómodellek mintájára hozzanak létre egy európai „védelmi innovációs akcelerátor” kezdeményezést, amely magas kockázatú, magas megtérülésű védelmi kutatási projekteket finanszírozna, és gyorsított útvonalakat biztosítana az áttörést hozó technológiák teszteléséhez és az európai védelmi képességi programokba való integrálásához; megjegyzi, hogy a meglévő uniós K+F eszközök, köztük az EDF, az uniós védelmi innovációs program (EUDIS) és az uniós védelmi innovációs központ (HEDI) az eredmények tulajdonjogát meghagyják a kedvezményezetteknek, és csak korlátozott, a gyártáshoz nem kapcsolódó jogokat biztosítanak a Bizottság és a társfinanszírozó tagállamok számára; felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki egy olyan megfelelő szellemitulajdon-jogi rendszert, amely igazodik a védelem területének érzékenységeihez, ugyanakkor kellően vonzó mind a nemzeti védelmi minisztériumok, mind az ipar számára annak biztosítása érdekében, hogy a program kezelni tudja a képességekkel kapcsolatos igényeket és prioritásokat;

21. hangsúlyozza, hogy egyszerűsíteni kell a szabályokat és meg kell szüntetni a védelmi termékek EU-n belüli transzferével kapcsolatos akadályokat, beleértve a kritériumok és a tanúsítási rendszer kölcsönös elismerését, valamint az előzetes engedélyezési kérelmek egyszerűsítését; sajnálatát fejezi ki a 2009/81/EK irányelv szerinti általános transzferengedélyek korlátozott használata és az egyedi engedélyek széles körű alkalmazása miatt, és felhívja a tagállamokat, hogy a jelenlegi jogi kereten belül teljes mértékben használják ki a szabályok egyszerűsítésének és az adminisztratív terhek csökkentésének lehetőségeit; felhívja a Bizottságot, hogy sürgősen terjesszen elő javaslatokat a védelmi termékek EU-n belüli

transzferének további harmonizálására annak érdekében, hogy egyszerűsítse e termékek EU-n belüli forgalmazását, különösen a védelmi termékekbe már beépített vagy beépítendő olyan alkotóelemek engedélyezési követelményeinek eltörlésével, amelyek önmagukban nem transzferálhatók vagy exportálhatók; felhívja továbbá a tagállamokat, hogy törekedjenek ugyanezen cél elérésére, és haladéktalanul ültessék át és alkalmazzák a védelmi készültségre vonatkozó omnibusz csomag keretében javasolt, a védelmi termékek EU-n belüli transzfereire vonatkozó intézkedéseket; felhívja a tagállamokat, hogy teljes mértékben tartsák tiszteletben a fegyverkivitelről szóló uniós közös álláspontot, és lehetőség szerint vizsgálják meg a védelmi termékekre vonatkozó exportszabályok további harmonizációjának lehetőségét; lehetséges kiindulópontként javasolja az exportellenőrzési rendszerek harmonizálását, az általános transzferengedélyek kiterjesztését vagy az Aacheni Szerződés alkalmazását, valamint az IKT-irányelv[15] megerősítését a védelmi vonatkozású termékek EU-n belüli transzferének megkönnyítése érdekében;

22. felhívja a Bizottságot, az EDA-t és a tagállamokat, dolgozzanak ki egy rendszert a biztonsági tanúsítványok és tanúsítványok kölcsönös elismerésére, hogy az egyik tagállamban kiadott tanúsítványokat más tagállamokban is elfogadják; javasolja a biztonsági tanúsítványokra vonatkozó, uniós tagállamok közötti kölcsönös elismerési megállapodásokról szóló önkéntes egyezmény létrehozását, amelynek értelmében az egyik tagállamban nemzeti biztonsági tanúsítvánnyal rendelkező társaság vagy magánszemély – megfelelő információmegosztás és felügyelet mellett – elismertethetné ezt a tanúsítványt a megállapodáshoz csatlakozó más tagállamokkal; felkéri az EDA-t, hogy segítse elő e keret kidolgozását, és felhívja a tagállamokat, hogy azt mielőbb hozzák létre;

23. hangsúlyozza, hogy feltétlenül meg kell erősíteni az európai védelmi ellátási láncok rezilienciáját, és csökkenteni kell az egyedi hibapontok számát és a nem uniós országok esetleges kényszerítő intézkedéseinek való kitettséget, amit jól példáznak Kína nyersanyagexport korlátozásával kapcsolatos fenyegetései; kéri, hogy a kritikus fontosságú nyersanyagokról szóló rendelet[16]

---

15 Az Európai Parlament és a Tanács 2014/66/EU irányelve (2014. május 15.) a harmadik országbeli állampolgárok vállalaton belüli áthelyezés keretében történő belépésének és tartózkodásának feltételeiről (HL L 157., 2014.5.27., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/66/oj).

16 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1252 rendelete (2024. április 11.) a kritikus fontosságú nyersanyagokkal való biztonságos és fenntartható ellátást biztosító keret létrehozásáról és a 168/2013/EU, az (EU) 2018/858, az (EU) 2018/1724 és az (EU) 2019/1020 rendelet módosításáról (HL L, 2024/1252, 2024.5.3., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1252/oj).

végrehajtása során különös hangsúlyt kapjanak a védelmi szükségletek;

24. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hozzanak létre ösztönzőket az ellátási lánc diverzifikálására, beleértve az új piaci szereplők és a kkv-k támogatását is; hangsúlyozza, hogy a költséghatékonyságra való törekvés nem veszélyeztetheti a nemzeti ellátásbiztonságot; felhívja a Bizottságot, hogy kövesse nyomon az ellátási láncot érintő kockázatokat, és azonosítsa a veszélyes koncentrációjú területeket, rendszeresen jelentést téve az ellátás diverzifikálása terén elért eredményekről; felhívja továbbá a Bizottságot, hogy foglalkozzon azokkal a helyzetekkel, amikor a nem uniós országokból származó beszállítók alvállalkozói megtagadják az anyagok szállítását, ha azokat katonai alkalmazásokban kívánják felhasználni; hangsúlyozza, hogy olyan jogi keretre van szükség, amely a védelmi ellátási láncok egészében biztosítja a szerződések megbízhatóságát; felhívja a Bizottságot, hogy a felkészültségi unióról szóló stratégiával összhangban hozzon létre stratégiai készleteket; e tekintetben hangsúlyozza az EDIP keretében létrehozott ellátásbiztonsági rendszer fontosságát;

25. hangsúlyozza, hogy biztosítani kell, hogy a védelmi ipari termelés, beruházás és értékteremtés földrajzilag kiegyensúlyozott legyen, és hozzájáruljon az EU-n belüli gazdasági és társadalmi konvergenciához, miközben a földrajzi diverzifikáció révén erősíti a rezilienciát, és számításba veszi a tagállamok szomszédságában fennálló biztonsági fenyegetések realitását; kéri, hogy a védelmi beruházások tervezését oly módon valósítsák meg, hogy az erősítse a régiókon és a tagállamokon belüli és az azok közötti társadalmi kohéziót, miközben védelmi válságok idején fokozza a rezilienciát, feltéve, hogy ez nem veszélyezteti a költséghatékonyság, a gyorsaság és a verseny célkitűzéseit;

26. felkéri a Bizottságot, hogy az uniós versenypolitikával összhangban adjon ki egyértelmű iránymutatást arról, hogy az EDTIB-et érintő összefonódások ellenőrzésével kapcsolatban hozott határozatokban hogyan kell figyelembe venni a védelmi és biztonsági szempontokat; felkéri továbbá a Bizottságot, hogy vizsgálja meg az uniós versenyszabályok célzott kiigazításának lehetőségét a védelmi ipar egyedi szükségleteinek jobb támogatása érdekében, például az uniós programok által finanszírozott védelmi K+F projektekre vonatkozó célzott csoportmentesség bevezetésének lehetőségét; hangsúlyozza, hogy az ellátásbiztonságot és a stratégiai függőségek csökkentését pozitív kritériumként kell kezelni az összefonódások értékelésekor vagy a védelmi ágazatban nyújtott támogatások esetében;

27. hangsúlyozza, hogy az EU-nak proaktívabb szerepet kell vállalnia a kettős felhasználású technológiákba és termékekbe történő beruházások fenntartásában, különösen akkor, ha azok a védelmi termékek ellátási láncainak részét képezik, az EU

ellátásbiztonságának és a hibrid, illetve újonnan megjelenő fenyegetésekkel szembeni rezilienciájának erősítése érdekében; támogatja e technológiák polgári kereskedelmi hasznosításának előmozdítását a piaci lehetőségek bővítése, pozitív továbbgyűrűző hatások teremtése és az EDTIB megerősítése érdekében, előmozdítva a katonai és a polgári fejlesztés közötti szinergiákat; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hozzanak létre ösztönzőket annak érdekében, hogy az EU-ra korlátozzák a védelmi termékek legkritikusabb inputjainak ellátási láncait, többek között egy megerősített védelmi tőkefinanszírozási eszköz révén, amely a késői szakaszban történő kereskedelmi hasznosításra, a növekedésfinanszírozásra, valamint a kkv-k tesztelési folyosókhoz és kiberbiztonsági gyakorlóterekhez való hozzáférésére összpontosít; hangsúlyozza, hogy a kialakulóban lévő New Space ágazatot és annak a kettős felhasználású technológiákkal kapcsolatos innovációs potenciálját teljes mértékben ki kell aknázni a védelmi és polgári fejlesztések tekintetében;

28. felhívja a Bizottságot, hogy értékelje azokat a jogi, eljárási és szabályozási kiigazításokat, amelyek szükségesek lennének annak biztosításához, hogy az EU és tagállamai háború vagy súlyos biztonsági válság esetén gyorsan tudjanak alkalmazkodni a védelmi beszerzési és gyártási szabályokhoz, és hogy ne keletkezzen zavar az egységes piac működésében; felhívja továbbá a Bizottságot annak biztosítására, hogy ez a gyakorlat összhangban legyen az EDIP-ben foglalt ellátásbiztonsági rendszerrel; hangsúlyozza a felkészültség fontosságát, amely egy olyan sürgősségi közbeszerzésre és ipari kapacitásbővítésre vonatkozó vészhelyzeti keret formájában ölthet testet, amelyet szükség esetén gyorsan aktiválni lehetne;

29. úgy véli, hogy az uniós intézményeknek és ügynökségeknek fokozniuk kell a tagállamok közötti koordináció elősegítésében betöltött szerepüket, és üdvözli az EDA hozzájárulását, különösen a képességfejlesztési terv és a koordinált éves védelmi szemle révén, hangsúlyozva, hogy az ügynökség szakértelmét teljes mértékben ki kell használni; hangsúlyozza az EDA kulcsfontosságú szerepét az egységes védelmi piac előmozdításában, és felszólítja a tagállamokat, hogy e tekintetben erősítsék meg az EDA megbízatását és erőforrásait; támogatja az EDA nagyobb mértékű bevonását az uniós védelmi kezdeményezésekbe és az egységes védelmi piac előtt továbbra is fennálló akadályok azonosításába; felszólít a HEDI fejlesztésére és regionális telepítésére az EDA-n belül annak érdekében, hogy kiterjessze a kkv-kat, az induló innovatív vállalkozásokat, a kutatóközpontokat és a fővállalkozókat összekötő központi platformként betöltött szerepét; határozottan úgy véli, hogy az EDA megerősítése segíteni fogja az egységes védelmi piac előmozdításához szükséges kölcsönös bizalom és együttműködés fokozását, mivel az EDA egyedülálló helyzetben van ahhoz, hogy áthidalja a nemzeti és európai érdekeket; üdvözli továbbá a többoldalú közbeszerzési ügynökségek, például a Közös

Fegyverkezési Együttműködési Szervezet hozzájárulását, amelyek előmozdítják a felszerelések harmonizációját a tagállamok és a nem uniós partnerországok között;

30. hangsúlyozza, hogy további európai finanszírozásra van szükség a védelmi termékek innovációja terén a nem kellően gyors piaci hasznosítás kezelése érdekében; megerősített eszközök létrehozására szólít fel annak biztosítása érdekében, hogy a kkv-k és a közepes piaci tőkeértékű vállalatok valódi és méretezhető hozzáféréssel rendelkezzenek a magántőkéhez és a védelmi programokhoz, többek között egyszerűsített közbeszerzés, innovációbarát szabályok és határokon átnyúló partnerkeresési támogatás révén, ezáltal biztosítva fokozott részvételüket és a források méltányosabb elosztását; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a HEDI égisze alatt regionális védelmi technológiai inkubátorházakat hozzanak létre a határokon átnyúló kkv-konzorciumok támogatása, a védelmi beszerzésekben való eligazodást segítő mentorálás biztosítása, valamint az innovatív technológiák katonai végfelhasználókkal együttműködésben történő tesztelésének és validálásának megkönnyítése érdekében;

31. hangsúlyozza, hogy az EU-nak és a NATO-nak átfogó együttműködési megállapodást kell aláírnia a képességtervezésről és -fejlesztésről a koherens és egymást kiegészítő tervezési és interoperábilis védelmi képességek biztosítása érdekében, valamint a szabványosításról; hangsúlyozza, hogy az ilyen együttműködésnek tiszteletben kell tartania mindkét szervezet autonómiáját, ugyanakkor el kell kerülnie a párhuzamosságokat és elő kell mozdítania a méltányos tehermegosztást; felhívja a Bizottságot, hogy az EDA-val együttműködve dolgozzon ki jogalkotási javaslatot, amely harmonizált uniós keretet hozna létre a védelmi termékek jogilag kötelező erejű műszaki szabványaira és tanúsítására vonatkozóan, az európai védelmi szabványok referenciarendszerére (EDSTAR) támaszkodva és adott esetben kodifikálva a kiválasztott NATO szabványosítási megállapodásokat (STANAG-k) az uniós jogszabályokba; felhívja továbbá a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot a védelmi felszerelések közös európai tesztelésének és tanúsításának keretére ahelyett, hogy minden egyes védelmi termékre külön nemzeti validálást írna elő, beleértve a közös tesztelési és tanúsítási létesítményeket is; felhívja a tagállamokat, hogy közbeszerzési és képességfejlesztési erőfeszítéseiket hangolják össze a NATO védelmi tervezési prioritásaival, biztosítva a rendszerek teljes interoperabilitását és elkerülve a párhuzamos struktúrákat; hangsúlyozza, hogy egy erősebb és integráltabb európai védelmi iparnak fokoznia kell Európa hozzájárulását a NATO-n és a transzatlanti tehermegosztáson belül, ugyanakkor fenn kell tartania a megbízható partnerekkel, például Ukrajnával, az EGT/EFTA-országokkal, valamint a biztonsági és védelmi partnerség államaival folytatott nyílt együttműködést; ösztönzi a NATO gyors átvételre vonatkozó cselekvési tervének végrehajtását, amelynek

célja a nemzeti közbeszerzési eljárások felgyorsítása és a beszerzési ciklusok, a tesztelési protokollok és a tanúsítási keretek reformja, biztosítva, hogy a katonai innováció lépést tartson a fenyegetettségi környezettel;

32. tudomásul veszi az Enrico Letta volt olasz miniszterelnök által a „Much More Than a Market” (Jóval több mint piac) című jelentésében 2024-ben előterjesztett védelmi vonatkozású ajánlásokat; megjegyzi, hogy az együttműködésen alapuló közbeszerzési programokban az adózási akadályok és a hozzáadottérték-adóra vonatkozó eltérő eljárások hátráltatják „Az európai védelemről – Készenlét 2030” célkitűzéseinek elérését, a védelmi iparágak felfuttatását és a közös programok kiterjesztését; felhívja a Bizottságot, hogy kövesse nyomon a Letta-jelentést, és fokozza az adózási akadályok csökkentésére irányuló erőfeszítéseket;

33. felhívja a tagállamokat, hogy népszerűsítsék a fiatal szakemberek körében a védelmi technológiák területéhez tartozó karrierlehetőségeket, többek között az ágazat Európa biztonságához és technológiai innovációjához való hozzájárulásáról szóló figyelemfelkeltő kampányok révén; ösztönzi a köz- és magánszféra közötti partnerségek létrehozását a védelmi vállalatok, az oktatási intézmények és a kormányok között a tehetségek utánpótlásának biztosítása érdekében; sürgeti a tagállamokat és a Bizottságot, hogy a szociális partnerekkel – ideértve a szakszervezeteket is – folytatott párbeszéd keretében javasoljanak ágazatspecifikus készségfejlesztési stratégiákat, például képzési programokat és egész életen át tartó tanulási lehetőségeket a védelmi ipar jelenlegi és jövőbeli készséghiányainak pótlására; ennek érdekében javasolja, hogy a készségek uniójára vonatkozó menetrend kifejezetten foglalja magában a védelmi ágazatot, megkönnyítve a szakképzett munkavállalók tagállamok közötti mobilitását ott, ahol arra a legnagyobb szükség van;

34. felhívja a Bizottságot, hogy független hatásvizsgálat révén számszerűsítse tovább az egységes védelmi piac lehetséges pénzügyi és működési előnyeit, beleértve a hatékonyságnövekedést és a közös katonai képességek erősödését; felszólít egy olyan egyedüli kapcsolattartó pont létrehozására, ahol az érdekelt felek bejelenthetik az akadályokat, bizonyítékokat gyűjthetnek és nyomon követhetik a tagállamok megfelelését;

35. üdvözli az Európai Tanács 2025. októberi következtetéseit, amelyek egy uniós védelmi ipari készültségről szóló éves jelentés elkészítésére szólítanak fel, és kéri, hogy ezt egészítsék ki a Bizottság által az EDA-val együttműködésben közzétett „egységes védelmi piaci eredménytáblával”; hangsúlyozza, hogy ennek az eredménytáblának olyan mutatókat kell nyomon követnie, mint a közösen vagy az egész EU-ra kiterjedő nyílt versenyen keresztül lebonyolított védelmi beszerzések aránya, a határokon átnyúló ipari

együttműködés szintje, a kkv-k részvételi aránya és a rendszerben fennálló párhuzamosságok csökkentése; kiemeli, hogy az eredménytáblának a tagállamokban és régiókban megvalósuló uniós védelmi programok társadalmi-gazdasági előnyeit is rögzítenie kell – ideértve a munkahelyteremtést és az ipari fejlődést – annak érdekében, hogy meghatározza a szakpolitika finomításának irányát és megerősítse a közbizalmat;

36. szilárd meggyőződése, hogy hibrid hadviselés és dezinformációs kampányok idején az uniós védelmi politikák demokratikus legitimitásának és átláthatóságának biztosítása érdekében a Parlamentnek központi szerepet kell játszania e politikák megtervezésében, ellenőrzésében és felügyeletében; hangsúlyozza, hogy biztosítani kell az átláthatóságot és az elszámoltathatóságot; felhívja a Bizottságot, a Tanácsot, a tagállamokat és az EDA-t, hogy biztosítsanak biztonságos csatornákat a minősített és bizalmas információk Parlamenttel, a védelmi iparral és a nemzeti hatóságokkal történő cseréjéhez;

°

° °

37. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.